

حسابداران جنایی در جستجوی تقلب و پیش‌بینی بازده آتی سهام

سید کاظم ابراهیمی*

علی بهرامی نسب**

غلامحسین گل ارضی***

سعیده پیوندی****

چکیده:

تقلب در واحدهای تجاری ممکن است از طریق دزدی در منابع سازمان و یا از طریق تحریف صورت های مالی انجام پذیرد که موجب افزایش هزینه ها و کاهش اعتبار حرفه حسابرسی می شود، رکود اقتصادی در سال های اخیر سودآوری شرکت ها را کاهش داده و انگیزه های تقلب و مدیریت سود را افزایش داده است. هدف از انجام این تحقیق تبیین مدلی جهت شناسایی شرکت های متقلب از غیرمتقلب می باشد که الگوی آن برگرفته از تحقیقات بنیش است، همچنین ارتباط بین میزان احتمال تقلب و بازده حقوق صاحبان سهام بررسی شد. این تحقیق از طریق رگرسیون خطی در دوره زمانی ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۱ در صنایع پتروشیمی انجام شده است، نتایج تحقیق نشان می دهد که بین میزان احتمال تقلب و بازده حقوق صاحبان سهام یک رابطه معنادار و مستقیمی وجود دارد، هرچند که رابطه بدست آمده یک رابطه چندان قوی نمی باشد.

واژه‌های کلیدی: تقلب، حسابداری جنایی، مدل بنیش و بازده حقوق صاحبان سهام

* استادیار، گروه حسابداری، دانشگاه سمنان، ایران.

** مری گروه حسابداری، دانشگاه سمنان، ایران (نویسنده مسئول).
abahrami59@gmail.com

*** استادیار گروه مدیریت مالی، دانشگاه سمنان، ایران.

**** دانشجوی کارشناسی ارشد، حسابداری، دانشگاه سمنان، ایران.

مقدمه

در بیک شرایط ایده آل، صورت های مالی می توانند تصویر مطلوبی از وضعیت و عملکرد مالی یک شرکت را گزارش نمایند و استفاده کنندگان صورت های مالی با توجه به این گزارشات، می توانند اقدام به تصمیم گیری در خصوص واحد تجاری نموده و از این طریق بازده مورد انتظار خود را کسب نمایند، اما انگیزه های سودجویانه مدیران و تضاد منافع بین مدیران و مالکان سبب می گردد که اعتبار صورت های مالی تحت تأثیر تئوری نمایندگی قرار گرفته، به گونه ای که حتی حسابرسی صورت های مالی نیز نتواند در برخی موارد تمام تقلب ها و تحریف هارا کشف نماید.

کشف تقلب از دیرباز مورد توجه حسابرسان و نهادهای حرفه ای بوده، به گونه ای که در کشور آمریکا انجمن بازرگان رسمی تقلب (ACFE) تشکیل گردیده است. تأکید این نهادهای حرفه ای و استانداردهای حسابرسی بر اصلاح ساختار سازمانی، بهبود سیستم کنترل داخلی و انجام حسابرسی های منظم در پایان دوره های مالی شرکت ها می باشد تا این طریق تقلب کاهش یافته و اعتبار صورت های مالی افزایش یابد. اما نکته قابل توجه این است که در عصر حاضر تقلب از حالت سنتی خود که شامل سرقت منابع مالی، حساب سازی و تحریف صورت های مالی است تغییر یافته و معمولاً مدیران از طریق اقلام تعهدی به هموارسازی و مدیریت سود می پردازند. با توجه به تغییرات بوجود آمده در مفهوم تقلب و شیوه های انجام آن، مفهومی جدید در حسابداری با عنوان حسابداری جنایی یا حسابداری قانونی شکل گرفته است. حسابداران جنایی با بهره گیری از دانش حسابداری، تجربه و مهارت های شخصی خود به بررسی موشکافانه ثبت های حسابداری و اقلام صورت های مالی می پردازند تا بتوانند میزان تقلب و چشم انداز آتی شرکت ها را مورد بررسی قرار دهند.

این مقاله از سه بخش تشکیل شده است، در بخش اول به بررسی مفهوم تقلب و انواع آن، تعریف و وظایف حسابداران جنایی و پیشینه تحقیق پرداخته می شود. در بخش دوم مدل تحقیق تشریح شده است و در بخش سوم تجزیه و تحلیل داده ها و نتایج تحقیق بیان گردیده است.

مبانی نظری تحقیق

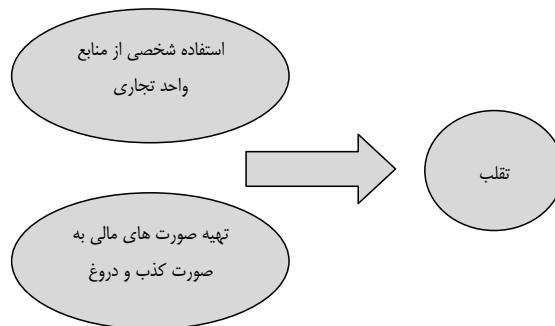
تعريف تقلب و انواع تقلب

تقلب به معنی جعل کردن با قصد فریب و یا به عبارتی فریب انجام شده با هدف کسب مزیت است. یک مؤسسه تاریخی در ترکیه تقلب را به این صورت زیر تعریف می کند: تقلب به عنوان یک ترفندهای فریبینده، کلاهبرداری، بازی، توطئه برای سوء استفاده کردن و هم چنین گمراه کردن کسی برای به دست اوردن مزیت است. یکی دیگر از انواع تعاریف برای واژه تقلب این چنین است: ثروتمند کردن خود با کاهش عمدى ارزش دارایی به صورت مخفی می باشد.

خطا، استباهی است که به صورت غیر ارادی و ناخوداگاه اتفاق می‌افتد. اما عنصر اصلی که خط را از تقلب جدا می‌کند عنصر هدف و قصد می‌باشد. در تقلب، فرد مرتكب، دارای قصد و نیت می‌باشد، یعنی برای هدف خاصی مانند افزایش مادیات کاری را انجام می‌دهد، اما در خط هدف و نیتی وجود ندارد.

انجمن بازرسان رسمی تقلب در آمریکا (ACFE) تقلب را به صورت زیر تعریف می نماید:
«تقلب به اقدام عمدى یک یا چند نفر از مدیران، کارکنان یا اشخاص ثالث اطلاق
می گردد که به ارائه نادرست صورت های مالی منجر می گردد.»
به طور کلی دو نوع تقلب در واحد تجاری وجود دارد که در نمودار ۱ نشان داده شده است:

نمودار ۱. انواع تقلب

نوع اول تقلب، استفاده شخصی از منابع واحد تجاری است که شامل موارد زیر است:

الف) اختلاس پولی قبل از ثبت حساب ها، دزدی چک های واحد تجاری، دستکاری پرونده های بانکی.

ب) مزیت به دست آمده از طریق جعل اسناد، ایجاد هزینه های ساختگی، ایجاد بدھی های ساختگی.

ج) تخفیف های نادرست و بدون مجوز، سرقت از انبار، سرقت دارایی های ثابت.

(د) ایجاد کارکنان دروغین و اختلاس دستمزد آن‌ها، پذیرش رشوه از مشتریان.

۵) استفاده از کارت های اعتباری واحد تجاری برای اهداف شخصی، دستکاری اضافه کاری ها و به دست آوردن پیداخت های اضافی.

نوع دوم تقلب، تهیه صورت های مالی واحد تجاري به صورت دروغ است که شامل موارد زیر است:

الف) ترتیبه صورت‌های مالی، مطالیه، یا مقادیر پودجه شده.

ب) کسی درآمدهای ناعادلانه از طریق ارائه صورت‌های مالی نادرست.

ج) افزایش ارزش بازار واحد تجاری.

تعريف حسابداری جنایی

در طول چند دهه اخیر بدلیل تغییر در ساختار مالی شرکت‌ها و نیز برخی از رسوایی‌های بزرگ مالی که در شرکت‌های صاحب‌نامی همچون انرون از طریق تبانی مدیران با حسابداران و مؤسسات حسابرسی اتفاق افتاد، نیاز به نسل جدیدی از حسابداران، تحت عنوان حسابداری جنایی یا حسابداری قانونی و کارآگاهی را ضروری ساخت.

بولونیا و لیندکوئیست (۱۹۸۷) بیان می‌دارند که حسابداری جنایی "کاربرد مهارت‌های مالی و طرز تفکری تحقیقی به مسائل حل نشده در چارچوب قوانین، مدارک و شواهد" می‌باشد. در واقع حسابداری جنایی به عنوان یک نظام و انصباط در حال ظهور می‌باشد که شامل تخصص‌های مالی، دانش تقلب و درک درستی از واقعیت کسب و کار و سیستم‌های قانونی می‌باشد. این بین معنی است که حسابدار جنایی نه تنها باید در حسابداری مالی بلکه هم چنین در رابطه با سیستم‌های کنترل داخلی، قوانین، مهارت‌های تحقیقی و فردی آشنایی لازم را داشته باشد. هورتی (۱۹۹۸)، حسابداری جنایی را این گونه تعریف می‌کند: "علمی که با روابط و درخواست‌های مالی، حسابداری، مالیات، تجزیه و تحلیل علم حسابداری، تحقیق، پرس و جو، تست و بررسی مسائل در قانون مدنی، حقوق جزا و فقه در تلاش برای به دست آوردن حقیقت ارتباط دارد."

انجمن حسابداران رسمی آمریکا^۱ حسابداری جنایی را استفاده از اصول حسابداری، بکارگیری نظریه‌ها و روش‌های منظم برای رسیدن به حقایق در مسائل مالی در خصوص یک دعوای حقوقی و قانونی تعریف نموده است.

کار حسابداران جنایی در بسیاری از موارد در یک دادگاه استفاده خواهد شد. بنابراین تخصص در دادخواهی، پشتیبانی و شهادت در دادگاه‌های قانونی پیش نیاز حسابداران جنایی است. در واقع در بیشتر موارد یک حسابدار جنایی به دنبال تعیین خسارati است که نتیجه تخلف و جرم‌ها می‌باشد. انجمن حسابداران رسمی آمریکا بیان کرده اند که اخیراً تقاضا برای حسابداری جنایی در سطح بالایی قرار گرفته است. به همین دلیل کمیته‌ای را برای توسعه گواهی نامه‌های جنایی مالی^۲ در سال ۲۰۰۸ تشکیل داد که هدف اصلی این کمیته اعطای ۹۰۰ مدرک به حسابداران متخصص بود و تا پایان سال ۲۰۰۹، انجمن حسابداران رسمی آمریکا بیش از ۳۵۰ گواهی نامه جنایی مالی را به متخصصین اهدا نمود. جدول ۱ تفاوت بین حسابداری جنایی و حسابرسی را نشان می‌دهد:

جدول ۱. تفاوت بین حسابداری جنایی و حسابرسی

حسابداری جنایی در پاسخ به یک رویدادی است که انجام می‌شود.	حسابرسی اجاری و الزام آور است.
حسابداران جنایی باید دارای طرز تفکری تحقیقی و جوینده باشند.	حسابرسان باید دارای شک و تردید حرفه‌ای باشند.
حسابداران جنایی در ارتباط با تحقیقات مالی هستند.	حسابرسان به دنبال بررسی منطبق بودن گزارش‌ها با استانداردها می‌باشند.
یافته‌های حسابداران جنایی به عنوان مدرک در دادگاه و یا برای حل و فصل اختلافات استفاده می‌شود.	حسابرسان به دنبال به دست آوردن اطمینان معقولی هستند که صورت‌های مالی عاری از اظهارات غلط است.
حسابداران جنایی ممکن است تمرکز بیشتری بر ظاهر معاملات غیرمادی داشته باشند.	حسابرسان اساساً بر معاملات مادی تمرکز می‌کنند.
پوشش حسابداری قانونی در برخورد با هر دو مسائل مالی و غیرمالی، گسترده‌تر از حسابرسی می‌باشد.	حسابرسی عمدتاً نگران صورت‌های مالی و آیتم‌های مرتبط است.

تفاضا برای خدمات حسابداران جنایی

هر چند که موارد استفاده از خدمات حسابداران قانونی بسیار زیاد است، اما معمولاً در موارد زیر از خدمات حسابداران جنایی استفاده می‌شود:

۱- تشخیص موارد تقلب مربوط به کارکنان

در جایی که کارمندان در تقلب زیاده روی کرده‌اند، حسابداران جنایی وارد می‌شوند. آنها به دنبال تشخیص تقلب، جمع آوری و فایل‌بندی مدارک و مصاحبه با کارمندانی هستند که متهم به اختلاس می‌باشند.

۲- تشخیص موارد مربوط به سهل انگاری‌های حرفه‌ای

حسابداران جنایی در زمانی که یک تخلف در استانداردهای پذیرفته شده حسابرسی^۱ یا شیوه‌های حسابرسی یا کدهای اخلاقی وجود داشته باشد، به بررسی موارد مربوط به سهل انگاری حرفه‌ای می‌پردازند. در واقع حسابداران جنایی به دنبال تعیین کمیت نتایج از دست رفته ناشی از چنین سهل انگاری حرفه‌ای می‌باشند.

۳- خدمات داوری

حسابداران جنایی خدمات داوری و میانجیگری را در جامعه کسب و کار ارائه می‌کنند.

۴- حل و فصل دعاوی بیمه

حسابداران جنایی به دنبال ارزیابی دقیق ادعاهای صورت گرفته هستند. همچنین بیمه گذاران نیز به دنبال کمک از یک حسابدار قانونی برای حل و فصل چالش‌ها می‌باشند. از جمله این ادعاهای می‌توان از دست دادن اموال به علت خطرات و ریسک‌های مختلف را ذکر کرد.

۵- حل و فصل اختلافات مربوط به قراردادها

1- Generally Accepted Auditing Standards) GAAS)

حسابداران جنایی مسئولیت رسیدگی به اختلافات قراردادها، ادعاهای مربوط به ساخت و ساز، ادعاهای بدھی ها، نقص در حق ثبت اختراع و علامت های تجاری و بدھی های ناشی از تخلفات قراردادها را دارند.

جدول ۲. ویژگی های حسابداری جنایی را نشان می دهد:

جدول ۲. خدمات، دانش و ویژگی های حسابداران جنایی

استفاده از دانش تخصصی و مهارت های تحقیقی که حسابداران رسمی دارا می باشند.	خدمات حسابداران جنایی
جمع آوری، تجزیه و تحلیل و ارزیابی مدارک مهم.	
ارتباط و تفسیر نتایج یافته ها در دادگاه، اتاق هیئت مدیره، و یا دیگر محل های برگزاری های قانونی و اداری.	
مسئولیت های حرفه ای و مدیریت عمل.	دانش حسابداران جنایی
قوانین، دادگاه ها و حل اختلافات.	
برنامه ریزی و آماده سازی.	
جمع آوری اطلاعات، حفاظت و نگهداری از اسناد، مصاحبه ها، بازجویی ها و داده های الکترونیکی.	
ارائه گزارش ها و شهادت دادن در دادگاه.	
مهارت های اصلی.	ویژگی های حسابداران جنایی
مهارت های پیشرفته.	
تحصص مورد نیاز و گواهی نامه ها.	

پیشینه پژوهش

مطالعه پیشینه تحقیق نشان می دهد که کشف تقلب از زمان های بسیار دور یکی از اهداف مهم حسابرسی بوده است. گوپتا و ری (۱۹۹۲) به پیشینه حسابرسی داخلی اشاره نموده اند و بیان داشته اند که کشف تقلب در قرون وسطی و اوایل دوره مدرن یک موضوع اصلی برای حسابرسان بوده است. آلين و هووارد (۲۰۰۵) بیان می دارند که نقش حسابرسان از ابتدا کاملاً تعریف شده نبوده است و پیش روی تاریخی، وظایف حسابرسان را در کشف و گزارش تقلب در طول قرون بازبینی کرده است. پژوهش پورتر (۱۹۹۷) نشان می دهد که در طول چند مرحله تغییراتی بر روی فعالیت های حسابرسی به خصوص در مورد انتخاب نمونه ها و اصول حسابرسی وجود داشته است. پژوهش پورتر نشان می دهد که هدف اولیه یک حسابرسی تا قبل از دهه ۱۹۲۰ کشف و پیدا کردن تقلب بود، اما این هدف در دهه ۱۹۳۰ به اعتبار بخشیدن به حساب ها تغییر یافت. جوش (۲۰۰۳) بیان می دارد که واژه حسابداری جنایی در سال ۱۹۴۶ برای اولین بار توسط پلوبت^۱ ابداع و پایه گذاری گردیده است. کرامبلی (۲۰۰۱) ابتدا اشاره به این موضوع دارد که ریشه حسابداری جنایی به سال ۱۸۱۷ بر می گردد که دادگاه ها تصمیم به استفاده از خدمات حسابداران

در کشف تقلب گرفتند و یک حسابدار اسکاتلندي در سال ۱۸۲۴ اقدام به معرفی و تبلیغ درخصوص مهارت های خود برای کمک به دادگاه ها در کشف تقلب نمود. با این حال وی بیان می دارد که واژه حسابداری جنایی برای اولین بار توسط پلوبت مطرح گردید.

همچنین کرامبلي (۲۰۰۱) بیان می دارد که حسابداری جنایي را می توان حسابداری بازجويانه^۱ و یا حسابرسی تقلب آنميده. وی حسابرسی جنایي را ترکيبي از دانش حسابداري و قوانين حقوقی می داند.

زيمن (۲۰۰۱) حسابداری جنایي را ترکيبي از حسابداري، حسابرسی و مهارت های بازپرسی می داند و کرامبلي (۲۰۰۶) حسابداری جنایي را بخشی از حسابداري می داند که برای فعالیت های قانوني و دادگاهي، بالاترین سطح اطمینان را بوجود می آورد.

کوئنن (۲۰۰۶) بیان می دارد که حسابداری جنایي شامل به کارگيري مفاهيم حسابداري و تكنيك هايي می باشد که برای حل مشكلات قانوني مورد استفاده قرار می گيرد و شامل ارائه گزارش موادر تقلب مشاهده شده در شرکتها به دادگاه می باشد، همچنین مسئوليت پاسخگويي در خصوص درستي اين گزارشات، مسئوليت کشف تقلب در مدارك و اسناد مالي، کشف جرايم يقه سفيدی^۲ مانند اختلاس و نيز برآورد زيان هاي وارده بر داراي ها بر عهده حسابداران جنایي است. بنیش (۱۹۹۹) با استفاده از اطلاعات صورت هاي مالي اقدام به شناسايي شرکت هاي متقلب از غيرمتقلب در دو بازه زمانی متفاوت نموده است و الگوی راجه شناسايي شرکت هاي متقلب ارائه نموده است.

بنیش، لم سی لی و نیچلس (۲۰۱۱) تحقیقی را با عنوان نقش حسابرسی جنایي در پیش بینی بازده سهام انجام دادند. دوره زمانی تحقیق آن ها بین سال های ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۲ می باشد. آن ها با بهره گیری از مدل بنیش (۱۹۹۹) به محاسبه احتمال تقلب در شرکت ها پرداخته و آن ها را به دو گروه متقلب و غیرمتقلب تقسیم نمودند، سپس با کمک این مدل به پیش بینی بازده سهام پرداخته اند.

صفرزاده (۱۳۸۹) به بررسی نقش داده های حسابداری در ایجاد یک الگو جهت کشف عوامل مرتبط با تقلب در گزارشگری مالی می پردازد. طبقه بندی وی از شرکتهای متقلب بر مبنای شمول شرکت در فهرست سازمان بورس و اوراق بهادر به دلایلی مرتبط با تحریف داده های مالی و انجام دادن معاملات نهایی و آرای صادرنشده توسط دادگاه در خصوص تحریف در گزارشگری مالی انتخاب شده است. پس از تحلیل ده نسبت مالی به عنوان پیش بینی کننده های بالقوه گزارشگری مالی متقلبانه معرفی شد. اعتمادی و زلقی (۱۳۹۲) به بررسی کاربرد رگرسیون لجستیک در شناسایی گزارشگری مالی متقلبانه پرداخت. وی معیارهای دیگری را به عنوان وجود شرایط تقلب با توجه به تحقیقات قبلی در نظر گرفت که این معیارها شامل ۱- اظهارنظر غیرمقبول حسابرسی ۲- وجود اختلافات مالیاتی با حوزه مالیاتی طبق یادداشت ذخیره مالیات بر درآمد و پرونده مالیاتی و بند شرط گزارش حسابرسی ۳- وجود تعدیلات سنتوتی با اهمیت و صورتهای مالی تجدید ارائه شده، که این معیارها طی حداقل سه سال برای شرکت متقلب، صادق بوده و وجود این سه شرط به عنوان شرایط طبقه بندی در گروه شرکتهای دارای احتمال تقلب است. و در پایان مدلی را جهت کشف تقلب صورتهای مالی برای شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر با استفاده از نسبتهای مالی ارائه نمود.

1- Peloubet

2- Investigative Accounting

3- Fraud Audit

4- White-Collar Crimes

مدل تحقیق و متغیرهای پژوهش

مدل این تحقیق بر اساس مدل بنیش (۱۹۹۹) طراحی شده است. بنیش با استفاده از اطلاعات صورت‌های مالی، مدلی را برای تشخیص شرکت‌های متقلب از غیرمتقلب پایه‌گذاری کرد. مدل ارائه شده توسط بنیش به مدل PROBM معروف می‌باشد و از آنجایی که دقت این مدل در چند دوره زمانی مختلف آزمون شده است به یک مدل استاندارد تبدیل شده است. بنیش در مقاله اصلی خود با استفاده از داده‌های ۱۹۸۲-۱۹۸۸ اقدام به شناسایی شرکت‌های متقلب نمود و دوره دوم تحقیق وی از سال ۱۹۸۹-۱۹۹۲ می‌باشد و نیز از آنجایی که این مدل فقط با استفاده از صورت‌های مالی اقدام به شناسایی تقلب می‌نماید، بنابراین برای قیمت‌گذاری عرضه‌های اولیه سهام بسیار مفید است.

اگر شرکت‌ها علاوه بر تقلب و دستکاری سود، اقدام به تقلب در سایر عوامل تأثیرگذار بر تصمیمات سرمایه‌گذاران و تحلیل گران مالی نمایند، مفید بودن اطلاعات صورت‌های مالی کاهش می‌یابد.

بنیش با استفاده از سه نگرش اقدام به انتخاب متغیرهای تحقیق بر اساس صورت‌های مالی نموده است:

در نگرش اول، انتخاب متغیرها در مدل، از بین شرکت‌هایی است که چشم انداز آتی آن‌ها روشن نبوده، بنابراین احتمال تقلب در آن‌ها بالاست که این انتخاب بر اساس تحقیقات دانشگاهی و متخصصان حسابداری انجام شده است.

در نگرش دوم، انتخاب متغیرها در مدل بر اساس صورت جریان وجه نقد و اقلام تعهدی انجام شده است که این انتخاب بر مبنای مطالعات هلی (۱۹۸۵) و جنز (۱۹۹۱) است.

در نگرش سوم، انتخاب متغیرها در مدل بر اساس انگیزه مدیریت سود در تئوری نمایندگی انجام شده است که این انتخاب بر مبنای مطالعات واتس و زیمرمن (۱۹۸۶) انجام شده است.

در این تحقیق متغیر وابسته بازده حقوق صاحبان سهام (ROE) می‌باشد که به صورت رابطه

۱ محاسبه می‌گردد:

$$\text{سود (زیان) خالص} = \frac{\text{رابطه (۱)}}{\text{متوسط حقوق صاحبان سهام}} \text{ROE}$$

همچنین در این تحقیق متغیر مستقل احتمال تقلب (PROBM) می‌باشد که با استفاده از مدل بنیش به صورت رابطه ۲ محاسبه می‌گردد:

$$\text{PROBM} = -4.84 + .920 \text{DSR} + .528 \text{GMI} + .404 \text{AQI} + .892 \text{SGI} \quad (2)$$

$$+ .115 \text{DEPI} - .172 \text{SGAI} + 4.679 \text{ACCRUALS} - .327 \text{LEVI}$$

که PROBM احتمال دستکاری سود یا به عبارتی احتمال تقلب صورت گرفته می‌باشد و شامل ۸ متغیر است که با استفاده از اطلاعات صورت‌های مالی به صورت زیر محاسبه می‌شوند:

۱) شاخص DSR: این شاخص طبق رابطه ۳ از طریق نسبت حساب‌های دریافتی به فروش در سال t تقسیم بر همین نسبت در سال $t-1$ به دست می‌آید.

$$= \frac{\text{(فروش} \div \text{حسابهای دریافتی)}_t}{\text{DSR}} \quad (3)$$

$$= \frac{\text{(فروش} \div \text{حسابهای دریافتی)}_{t-1}}{\text{(فروش} \div \text{حسابهای دریافتی})}$$

این شاخص نشان دهنده این است که مطالبات و درآمدها، در دو دوره متولی با یکدیگر همخوانی ندارد. افزایش بسیار زیاد در فروش‌های شرکت نشان دهنده تغییر در سیاست‌های اعتباری شرکت است. بنابراین باید حساب‌های دریافتی نیز به همان میزان افزایش یابد. در صورتی که فروش به میزان زیادی افزایش باید اما متناسب با آن حساب‌های دریافتی افزایش نیافته باشد، نشان دهنده تحریف درآمدها و فروش می‌باشد.

۲) شاخص GMI: این شاخص طبق رابطه ۴ از طریق تقسیم درصد سود ناخالص در سال $t-1$ به درصد سود ناخالص در سال t به دست می‌آید.

$$= \frac{\text{(درصد سود ناخالص)}_{t-1}}{\text{GMI}} \quad (4)$$

$$= \frac{\text{(درصد سود ناخالص)}}{\text{(درصد سود ناخالص)}_t}$$

در صورتی که این شاخص بزرگتر از یک باشد نشان دهنده کاهش رشد سود ناخالص است و همانطور که لو و سیاگاراجان (۱۹۹۳) در تحقیق خود نشان دادند، کاهش رشد سود ناخالص، یک نشانه منفی در مورد آینده شرکت می‌باشد. بنابراین در این شرکت‌ها، احتمال دستکاری (تقلب) درآمدها زیاد است. بنابراین انتظار می‌رود رابطه مثبتی بین GMI و تقلب وجود داشته باشد.

۳) شاخص AQI: در این شاخص طبق رابطه ۵ مجموع دارایی جاری و دارایی ثابت بر کل دارایی‌ها تقسیم می‌شود و این مقدار از عدد یک کسر می‌گردد. حاصل این عبارت در سال t ، بر مقدار همین عبارت در سال $t-1$ تقسیم می‌شود.

$$= \frac{\text{رابطه (۵)}}{\text{رابطه (۵)}} = \frac{\text{SGI}}{\frac{(\text{مجموع داراییها} \div (\text{داراییهای ثابت} + \text{داراییهای جاری})) - t}{(\text{مجموع داراییها} \div (\text{داراییهای ثابت} + \text{داراییهای جاری})) - t-1}}$$

در صورتی که این نسبت بزرگتر از یک باشد نشان دهنده کاهش در دارایی های شرکت نسبت به سال گذشته می باشد. به عبارت دیگر بخشی از دارایی های شرکت به هزینه ها انتقال یافته است.
 ۴) شاخص SGI: در این شاخص طبق رابطه ۶ فروش در سال t بر فروش در سال $t-1$ تقسیم می شود.

$$= \frac{\text{رابطه (۶)}}{\text{رابطه (۶)}} = \frac{\text{SGI}}{\frac{t(\text{فروش})}{t-1(\text{فروش})}}$$

به طور کلی افزایش این شاخص نشان دهنده تقلب و تحریف نمی باشد، اما مدیران شرکت های بزرگ همواره تحت فشارهای زیادی در رابطه با تأمین مالی و افزایش قیمت سهام می باشند. در این شرکت ها در صورتی که رشد فروش منفی باشد، قیمت سهام کاهش یافته و هزینه های زیادی را برای مدیران ایجاد می نماید. بنابراین مدیران همواره سعی می نمایند که رشد منفی فروش را مخفی نمایند.
 ۵) شاخص DEPI: در این شاخص طبق رابطه ۷ استهلاک بر مجموع استهلاک و دارایی ثابت تقسیم شده و حاصل این عبارت در سال $t-1$ ، بر مقدار همین عبارت در سال t تقسیم می شود.

$$= \frac{\text{رابطه (۷)}}{\text{رابطه (۷)}} = \frac{\text{DEPI}}{\frac{((\text{دارایی ثابت} + \text{استهلاک}) \div \text{استهلاک}) - t-1}{((\text{دارایی ثابت} + \text{استهلاک}) \div \text{استهلاک}) - t}}$$

در صورتی که این نسبت بزرگتر از یک باشد نشان دهنده این است که هزینه استهلاک سال جاری نسبت به سال گذشته کاهش یافته است که این کار ممکن است از طریق افزایش در عمر مفید دارایی ها یا تغییر در روش های استهلاک انجام شده باشد، بنابراین انتظار رابطه مثبتی بین DEPI و احتمال تقلب وجود دارد.

۶) شاخص SGAI: در این شاخص طبق رابطه ۸ هزینه های اداری و فروش بر فروش تقسیم شده و حاصل این عبارت در سال t بر مقدار همین عبارت در سال $t-1$ تقسیم می شود.

$$= \frac{\text{رابطه (۸)}}{\text{رابطه (۸)}} = \frac{\text{SGAI}}{\frac{t(\text{فروش} + \text{هزینه های اداری و فروش})}{t-1(\text{فروش} + \text{هزینه های اداری و فروش})}}$$

افزایش این شاخص نشان دهنده کاهش بهره وری واحدهای اداری و فروش می‌باشد. به عبارت دیگر نوعی عدم تناسب بین هزینه‌های اداری و فروش با مبلغ فروش وجود دارد که می‌توان انتظار داشت رابطه مثبتی بین SGAI و احتمال تقلب وجود دارد.

۷) شاخص LEVI: در این شاخص طبق رابطه ۹ کل بدھی‌ها بر کل دارایی‌ها تقسیم شده و حاصل این عبارت در سال ۱ بر مقدار همین عبارت در سال ۱- تقسیم می‌شود.

$$= \frac{\text{کل دارایی‌ها} - \text{کل بدھی‌ها}}{\text{کل دارایی‌ها} + \text{کل بدھی‌ها}} \quad \text{رابطه (۹)}$$

در صورتی که این نسبت بزرگتر از یک باشد میزان اهرم و استفاده از بدھی‌ها در سال جاری نسبت به سال قبل افزایش یافته است که افزایش در بدھی‌ها، زمینه لازم برای سود و تقلب را ایجاد می‌نماید. بنابراین انتظار می‌رود رابطه مثبتی بین LEVI و تقلب وجود داشته باشد.

۸) شاخص TATA: بر اساس این شاخص طبق رابطه ۱۰ باید وجه نقد عملیاتی از سود قبل از اقلام غیرمتربقه کسر شده و بر کل دارایی‌ها تقسیم شود و این نسبت برای هر سال محاسبه می‌شود.

$$= \frac{\text{وجه نقد عملیاتی} - \text{سود قبل از اقلام غیر متربقه}}{\text{کل دارایی‌ها}} \quad \text{رابطه (۱۰)}$$

صورت کسر نشان دهنده اقلام تعهدی می‌باشد و با توجه به تحقیقات بسیار زیادی که انجام شده است، مانند تحقیقات هلی (۱۹۹۱)، جونز (۱۹۸۵)، میزان افزایش اقلام تعهدی نشان دهنده افزایش انتظار تقلب است.

روش شناسی پژوهش جامعه‌آماری

جامعه‌آماری در این پژوهش شامل شرکت‌های موجود در صنعت پتروشیمی که سهام آن‌ها در بورس اوراق بهادر معامله می‌گردد می‌باشد. دوره زمانی تحقیق نیز یک دوره پنج ساله از سال ۱۳۸۷ تا سال ۱۳۹۱ می‌باشد. تعداد ۱۰ شرکت از صنعت پتروشیمی انتخاب شده که با در نظر گرفتن دوره زمانی ۵ ساله و با توجه به این که تاریخ ورود به بورس برای تمام شرکت‌های مورد مطالعه از ابتدای سال ۱۳۸۷ نبوده است، مجموعه تعداد داده‌های مورد بررسی شامل ۴۲ مورد می‌باشد.

روش گردآوری داده‌ها و روش تحقیق

در این تحقیق برای جمع آوری داده‌های مربوط به مفاهیم نظری و ادبیات تحقیق به بررسی مقالات منتشر شده در مجلات علمی معتبر در ده سال گذشته پرداخته شده است. در برخی موارد از مقالات منتشر شده در دو دهه اخیر نیز استفاده شده است که تأکید اصلی بر مقالات مربوط به حسابداری جتایی می‌باشد. با مطالعه این مقالات علمی و نیز مطالبی که در روزنامه‌ها، مجلات و وب سایت‌ها در خصوص حسابداری جنایی منتشر شده است، اطلاعات مربوط به مفاهیم تئوری و مدل تحقیق جمع آوری گردید.

به منظور آزمون فرضیه‌ها، تمام اطلاعات مربوط به شرکت‌های مورد بررسی بر اساس صورت‌های مالی شرکت‌ها استخراج شده است که در اکثر موارد صورت‌های مالی از سایت بورس اوراق بهادر استخراج گردیده است. روش این تحقیق از نوع همبستگی می‌باشد، یعنی بررسی وجود رابطه و همبستگی بین متغیرها از طریق رگرسیون، و روش شناسی تحقیق از نوع پس رویدادی (با استفاده از اطلاعات گذشته) می‌باشد.

آزمون فرضیه‌ها

فرضیه H₀: بین میزان احتمال تقلب و ROE رابطه معناداری وجود ندارد.

فرضیه H₁: بین میزان احتمال تقلب و ROE رابطه معناداری وجود دارد.

در این تحقیق ابتدا متغیرهای مستقل تحقیق که شامل ۸ متغیر، DSR، GMI، AQI، SGI، TATA و DEPI، SGAI، LEVI نمونه آماری محاسبه گردید و با جایگذاری این مقادیر در مدل بنیش، مقدار PROBM برای هریک از شرکت‌ها به صورت جداگانه در هر سال به دست آمد.

پس از به دست آمدن PROBM اقدام به تفکیک شرکت‌های متقلب از غیرمتقلب می‌کنیم. بر اساس مدل بنیش (۱۹۹۹)، اگر میزان PROBM به دست آمده بزرگتر از عدد ۱/۷۸ باشد شرکت متقلب نامیده می‌شود و برای کمتر از این عدد شرکت را غیرمتقلب می‌نامیم. این پژوهش علاوه بر تشریح چگونگی تفکیک شرکت‌های متقلب از غیرمتقلب، به دنبال پیش‌بینی بازده با استفاده از PROBM به دست آمده می‌باشد. در واقع هدف نهایی این پژوهش برآورد بازده آتی واحد تجاری با توجه به تقلب صورت گرفته می‌باشد. پس از تفکیک واحدهای متقلب از غیرمتقلب، نتایج به دست آمده به شرح جدول ۳ می‌باشد:

جدول ۳. مقایسه میانگین متغیرهای مستقل در شرکت‌های متقلب و غیرمتقلب

متغیرهای مستقل	میانگین		
	شرکت‌های متقلب	شرکت‌های غیرمتقلب	شرکت‌های متقلب و غیرمتقلب
DSR	۱/۴۷۷	۱/۰۴۸	۱/۲۹۰
GMI	۰/۸۷۷	۱/۱۸۵	۱/۰۱۱
AQI	۲/۵۲۹	۰/۹۷۰	۱/۸۵۰
SGI	۱/۶۲۴	۱/۱۲۵	۱/۴۰۷
DEPI	۱/۱۴۳	۱/۱۱۵	۱/۱۳۱
SGAI	۰/۹۳۸	۱/۰۵۸	۰/۹۹۰
LEVI	۰/۹۱۶	۱/۰۸۰	۰/۸۹۹
TATA	۰/۰۹۷	-۰/۰۷۱	۰/۰۳

متغیر وابسته در این پژوهش بازده صاحبان سهام است که از طریق تقسیم سود (زیان) بر حقوق صاحبان سهام به دست می‌آید. میانگین بازده در شرکت‌های متقلب و غیرمتقلب به صورت جدول ۴ می‌باشد:

جدول ۴. مقایسه میانگین ROE و PROBM در شرکت‌های متقلب و غیرمتقلب

نوع شرکت	میانگین PROBM (احتمال تقلب)	میانگین ROE (بازده صاحبان سهام)
شرکت متقلب	-۰/۴۲۰	۰/۶۴۳
شرکت غیرمتقلب	-۲/۵۹۳	۰/۳۶۹

یافته‌های پژوهش

در این قسمت به بررسی و تحلیل‌های آماری که با استفاده از نرم افزار SPSS به دست آمده است پرداخته می‌شود. در مرحله نخست مقادیر میانگین، انحراف معیار، واریانس، خطای معیار میانگین، ضریب چولگی و ضریب کشیدگی مربوط به بازده حقوق صاحبان سهام و احتمال تقلب به تفکیک برای هر یک از شرکت‌های متقلب و غیرمتقلب محاسبه گردیده است که نتایج در جدول شماره ۵ و ۶ ارائه شده است:

جدول ۵. تحلیل های آماری در شرکت های متقلب

	بازده صاحبان سهام	احتمال تقلب
میانگین	۰/۶۴۳	-۰/۴۲۰
انحراف معیار	۰/۲۷۲	۱/۴۱۳
واریانس	۰/۰۷۴	۱/۹۹۷
ضریب چولگی	-۰/۱۵۴	۱/۱۲۳
ضریب کشیدگی	-۱/۳۴۷	۰/۱۸۴

جدول ۶. تحلیل های آماری در شرکت های غیرمتقلب

	بازده صاحبان سهام	احتمال تقلب
میانگین	۰/۳۶۹	-۲/۵۹۳
انحراف معیار	۰/۲۰۱	۰/۵۰۶
واریانس	۰/۰۴۱	۰/۲۵۶
خطای معیار میانگین	۰/۰۴۸	۰/۱۲۲
ضریب چولگی	-۰/۵۸۵	-۰/۰۹۴
ضریب کشیدگی	۰/۴۵۲	-۱/۰۴۵

با مقایسه جدول شماره ۵ و ۶ به این نتیجه می رسیم که میانگین PROBM در شرکت های متقلب بیشتر از شرکت های غیرمتقلب است که این نتیجه کاملاً بدینه می باشد. اما نکته در این جا است که متناسب با افزایش احتمال تقلب، میزان بازده صاحبان سهام در شرکت های متقلب بیشتر از شرکت های غیرمتقلب است. بدین صورت که میانگین بازده به دست آمده در شرکت های متقلب ۰/۶۴۳ و در شرکت های غیرمتقلب ۰/۳۶۹ می باشد که این امر بیان کننده یک رابطه مستقیم بین احتمال تقلب صورت گرفته و بازده صاحبان سهام می باشد. یعنی هر چه احتمال تقلب افزایش یابد، بازده صاحبان سهام نیز افزایش می یابد که در واقع هدف نهایی از تقلب، همین افزایش سود و به تبع آن افزایش بازده می باشد. در بخش آخر این تحقیق نتایج مربوط به آزمون رگرسیون یک متغیره که بین متغیر مستقل ووابسته می باشد نمایش داده شده است. متغیر مستقل احتمال تقلب و متغیر وابسته بازده حقوق صاحبان سهام می باشد. نتایج تحلیل رگرسیون به شرح جدول ۷ می باشد:

جدول ۷. تخمین رگرسیون

$$ROE = \alpha + BPROBM + e_i$$

متغیرها	مدل رگرسیون		تحلیل واریانس		توان تبیین		همستگی
	ضرایب	سطح معناداری (P-value)	F	سطح معناداری (P-value)	R ²	Adjusted R ²	
(a) عرض از مبدأ	.۰/۶۱۳	۰,۰۰۰					
احتمال تقلب (PROBM)	.۰/۰۶۵	.۰/۰۲۴	۵/۵۵۹	.۰/۰۲۴	.۰/۱۳۱	.۰/۱۰۷	.۰/۳۶۱

همانطور که در جدول فوق ملاحظه می‌گردد مقدار آماره F برای این آزمون ($F=5/559$) آزمون F بیشتر از مقدار F جدول در سطح ۰/۰۵ می‌باشد ($F=3/84$ =جدول). بنابراین تغییرات توجیه شده توسط مدل مناسب می‌باشد و رابطه معناداری بین متغیر وابسته و مستقل وجود دارد. بنابراین در بررسی فرضیه بیان شده، با توجه به آماره F و با توجه به Sig به دست آمده که مقدار آن کمتر از ۰/۰۵ می‌باشد، فرض H₀ رد و H₁ پذیرفته شده و نتیجه گرفته می‌شود که بین احتمال تقلب و بازده صاحبان سهام رابطه معناداری وجود دارد.

با توجه به سطح معناداری (P-Value)، ضرایب مدل رگرسیون و ضریب همبستگی (R) معنادار بوده و به دلیل مثبت بودن علامت ضریب متغیر مستقل (احتمال تقلب) نتیجه گرفته می‌شود که در این سطح بین احتمال تقلب و بازده صاحبان سهام (ROE) رابطه مستقیمی به شرح زیر وجود دارد:

$$ROE = 0/613 + 0/065PROBM$$

همچنین به دلیل این که ضریب تعیین این مدل ($R^2=0/131$) می‌باشد، در نتیجه فقط در حدود ۱۳/۱ درصد از تغییرات متغیر وابسته توسط متغیر مستقل تبیین می‌شود. به عبارت دیگر تنها ۱۳/۱ درصد بازده صاحبان سهام از طریق متغیر احتمال تقلب قبل توجیه می‌باشد و همچنین به دلیل پایین بودن ضریب تعیین می‌توان گفت که این رابطه، یک رابطه مثبت ضعیف است.

نتیجه گیری و پیشنهادها

بررسی پیشینه تحقیق بیانگر این موضوع می‌باشد که کشف تقلب یکی از مهمترین مباحثی است که از دیرباز مورد توجه تمام کشورها بوده و انتظاری که از حسابداران بابت کشف فعالیت‌های متقلبانه وجود داشته است، منجر به پیدایش حسابداری جنایی شده است. در این تحقیق به تشریح یک مدل قوی که برگرفته از حسابداری جنایی می‌باشد، جهت تعیین شرکت‌های متقلب از غیرمتقلب پرداخته شده است. این مدل که برگرفته از نتایج تحقیق بنیش می‌باشد، در دوره‌های زمانی مختلف در کشورهای مختلف آزمون گردیده است. بنابراین در تحقیق حاضر نیز با بهره گیری از این مدل، شرکت‌های مورد بررسی را به دو گروه متقلب و غیرمتقلب تفکیک نموده ایم.

به منظور محاسبه احتمال تقلب ابتدا ۸ شاخص محاسبه گردید و سپس با جایگزین نمودن این شاخص‌ها در مدل بنیش برای تمام شرکت‌های مورد مطالعه در هر سال احتمال تقلب (PROBM) محاسبه گردید. شرکت‌هایی که مقدار PROBM محاسبه شده برای آن‌ها بیشتر از ۱/۷۸ باشد به عنوان شرکت متقلب شناسایی شدند و سایر شرکت‌ها غیرمتقلب می‌باشند.

در مرحله بعدی فرضیه تحقیق که بیانگر ارتباط بین میزان تقلب و بازده حقوق مالکان می‌باشد، از طریق انجام آزمون رگرسیون مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج تحقیق بیانگر این مطلب می‌باشد که رابطه مستقیمی بین میزان تقلب و بازده حقوق صاحبان سهام وجود دارد. به عبارت دیگر هر چه احتمال تقلب افزایش یابد، بازده حقوق صاحبان سهام نیز افزایش می‌یابد که مفهوم آن این است که شرکت‌های متقلب سعی دارند که با بهره گیری از تقلب، اقلام تهدی و مدیریت سود، بازده بالاتری را نشان دهند. با توجه به نتایج تحلیل‌های آماری که با کمک نرم افزار SPSS انجام شده است، می‌توان نتیجه گرفت که ۱۳/۱٪ از تغییرات بازده حقوق صاحبان سهام از طریق متغیر احتمال تقلب (PROBM) قبل توجیه می‌باشد که این رابطه یک رابطه مثبت و نسبتاً ضعیف می‌باشد.

پیشنهاد می‌گردد که در تحقیقات آتی اولاً ارتباط بین میزان احتمال تقلب با سایر متغیرهای مالی مانند هموار سازی سود، احتمال ورشکستگی و مدیریت سود مورد ارزیابی قرار گیرد و دوم این که این مدل در سایر صنایع و دوره‌های زمانی مختلف مورد آزمون قرار گیرد.

منابع

- ۱- اعتمادی، حسین، زلقی، حسن (۱۳۹۲)، «کاربرد رگرسیون لجستیک در شناسایی گزارشگری مالی متقلبانه»، دانش حسابرسی، سال سیزدهم شماره ۵۱
- ۲- صفرزاده، محمدحسین (۱۳۸۹)، «توانایی نسبتهای مالی در کشف تقلب در گزارشگری مالی»، دانش حسابداری، سال اول شماره ۱

3. Beneish, M.D. 1997. Detecting GAAP violation: »Implications for assessing earnings management among firms with extreme financial performance«. Journal of Accounting and Public Policy 16(3): 271-309.
4. Beneish, M.D. 1999. »The detection of earnings manipulation«. Financial Analysts Journal (September/October): 24-36.
5. Beneish, M.D. 1999a. »Incentives and penalties related to earnings overstatements that violate GAAP«. The Accounting Review (74): 425-457.
6. Beneish M.D., and M. E. Vargus. »Insider trading, earnings quality, and accrual mispricing«. The Accounting Review 77(4): 755-791.
7. Beneish, M.D. Lee, Charles M.C.D & Nichols, Craig.2011. »To Catch a Thief: Can forensic accounting help predict stock returns? «Electronic copy available at:ssrn.com/abstract=1903593.

